

gribe ind langt tidligere, hvis man ellers bruger den eksisterende tilsynsmulighed.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Ja, jeg kan bekræfte, at tilsynet ikke kun behøver at komme på tale, hvis man skal samle folk op fra rendestenen eller redde en meget, meget katastrofal situation. Det er noget, som kan foregå løbende undervejs, og det er selvfølgelig også sådan, at tilsynet skal udføres i praksis, så det kan jeg bestemt bekræfte.

Kl. 19.00

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Jeg giver nu ordet til undervisningsministeren, værsgo.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg var glad for det citat, som hr. Rune Lund havde fra den resolution, der blev udsendt for nylig fra et møde, hvor der var friskolefolk forsamlet. Jeg lyttede nøje efter citatet og kunne konstatere, at alt, hvad de ønsker i det citat, er opfyldt. Der er ingen, der vil genere dem i det, som hr. Rune Lund læste op. Det synes jeg lige han skulle tænke lidt over.

Det har undret mig gennem hele denne debat, som nu har kørt i nogle måneder, at det ikke er lykkedes for Dansk Friskoleforening at fortælle, hvad det er præcis, at en god, gammel grundtvigsk friskole vil blive forhindret i i kraft af dette lovforslag. Kunne de ikke komme med en enkelt skole, som har en fremragende praksis, fin tradition, glade forældre, dygtige børn – kunne de ikke komme med bare én skole af den art, som bliver generet af det lovforslag? Det kan de ikke, og det har de også indrømmet de ikke kan.

Det er en teoretisk diskussion. Den har ikke at gøre med den virkelige verden, men fru Margrethe Vestager kan jo godt lide teoretiske diskussioner. Det er en radikal specialitet at drøfte ting, der ligger på et meget højt niveau, mens vi andre ligger nede i jordhøjde og beskæftiger os med den virkelige verdens problemer.

Hvad er så den virkelige verdens problemer? Det skulle fru Margrethe Vestager egentlig drøfte med vores forgænger, hr. Ole Vig Jensen.

Hvad var det nu, der skete, da han var minister? Der skete det, at en god, gammel dansk friskolelovgivning blev udfordret af, at der var nogle Tvindskoler, der pludselig brugte den lovgivning på en måde, som ingen havde drømt om. Så sagde Ole Vig Jensen som minister: Det duer

ikke, de skoler må vi lukke. Og så sagde Højesteret: Det kan Folketinget ikke, fordi loven har været aldeles uklar med hensyn til, hvad man må og ikke må i den frie skolesektor.

Tingene har været så indforståede, at man ikke kunne bruge lovparagrafferne til noget, og det er præcis det, der er grunden til, at vi står her i dag.

Vi forsøger at udvise rettidig omhu i en tid, hvor der er stor risiko for, at der kommer nogle og bruger den frie skolelovgivning til noget, som aldrig har været hensigten, og som vil gå ud over nogle børn, og som vil føre til, at man bruger offentlige penge til formål, som ingen kan acceptere.

Hvis ikke vi er mere tydelige i lovgivningen med hensyn til, hvad denne statsstøtte kan bruges til, så får vi problemer den dag, hvor den gode danske friskoletradition bliver udfordret af nogle, som vil bruge den til noget helt andet end det, den har været tiltænkt. Der er jo ret stor risiko for, at der er nogle, der vil oprette islamistiske friskoler. Lad os se det i øjnene. Hvis de ikke er oprettet, så bliver de oprettet. Og jeg er bange for, at der ikke i den eksisterende friskolelov er mulighed for at sige: Det kan man ikke bruge friskoleloven til.

Men ved at skrive de ting, vi nu skriver i formålsparagraffen, så er vi sikre på, at der kan gribes ind, hvis en gruppe islamister, Hizb-ut-Tahrir eller andre, vil bruge den danske friskolelov til at opdrage deres børn til, at demokrati er hykleri, og at det er Koranen, der skal bestemme. Det er jo en mening, som man skal have lov at have, og som vi har tradition for, at man har lov at have i Danmark. Men skal offentlige skolepenge kunne bruges til at opdrage børn til de holdninger? Der synes jeg lige så godt vi kan sige på forhånd – så vi ikke kommer ud i noget snavs, når det opstår – at det kan man ikke.

Kl. 19.05

Det andet eksempel:

På Nørrebro er der en skole, der hedder Rådmandsgades Skole, som gang på gang får elever fra de nærliggende friskoler. Gang på gang oplever man, at de børn, der kommer fra de nærliggende friskoler, må sættes en klasse ned, fordi de på friskolerne ikke har lært, hvad de skal.

Det er netop sådan nogle forældre, som har været nævnt flere gange her i dag; forældre, som måske selv taler dårligt dansk og ikke har mulighed for at leve op til den selvfølgelig ansvarlighed, som fru Margrethe Vestager, i alt hvad hun har sagt, forudsætter. Det ville være dejligt,